

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

od minulého vydání zpravodaje uplynulo již půl roku, proto je nejvyšší čas, abych vás informoval o aktuálním dění v naší obci. Nejprve mi dovoluji krátké shrnutí, co se stalo od března tohoto roku, následně se zaměřím na plány na nejbližší období.

V posledním dubnovém odpoledni proběhlo na koupališti tradiční stavění májky a pálení čarodějnic. Nechyběl průvod malých čarodějů a čarodějnic a opékání buřtů s diskotékou pro nejmenší. Tímto děkuji děvčatům z Dámského klubu za organizaci.

V sobotu 20. května jsme přivítali v obřadní síni obecního úřadu celkem sedm malých Běláčků mezi občany naší obce. Aby se děti se svým doprovodem pohodlně vešly, proběhlo vítání na dvě party. V první jsem přivítal sourozence Jakuba a Jana Hančovi a Alexe Štávu, ve druhé pak zastupitel a hrdý dědeček malé Sofie, Pavel Kmoníček, přivítal Kryštofa Raka, Sofii Sládečkovou, Lauru Antochovou a Josefínu Brejchovou. Kulturní vystoupení pro

nové občánky připravily děti z místní mateřské školy pod vedením paní učitelky Heleny Blažejové. Dětem i paní učitelce patří velký dík.

zleva Kryštof Rak, Sofie Sládečková, Laura Antochová, Josefína Brejchová

Oslavu dne dětí uspořádala 2. června děvčata ze spolku Mamitas na fotbalovém hřišti. Tentokrát se děti mohly seznámit s technikou a činností všech složek integrovaného záchranného systému. Na hřišti nechyběla jednotka našich hasičů, zdravotní záchranná služba a policie. Spolku Mamitas tímto děkuji za organizaci tohoto zábavně-vzdělávacího odpoledne.

Zleva: Jan Hanč, Jakub Hanč, Alex Štáva

Slovo starosty str. 1

Střípky z MŠ str. 6

Základní škola str. 8

Hasiči str. 8

spolek MAMITAS str. 10

NEZNÁME SE str. 13

Souhrnné údaje obce str. 17

Tradiční setkání obcí s názvem Bělá z celé republiky proběhlo 9. června v Bělé pod Bezdězem. Naše zhruba pětaticetiletá výprava byla opět nejpočetnější. Užili jsme si příjemný den na nádvoří místního zámku, kde nejprve guvernéři bělského souostroví (starostové jednotlivých obcí) přednesli své proslovy. Odpoledne pak jednotlivé výpravy předvedly volnou, umělecko-zábavní formou historické, nebo současné osobnosti ze svých obcí. Někteří zvolili klasickou hranou scénku; ti, co už nemohli kvůli celodenní konzumaci běloušů (tekutá bělská měna z Bělé u Jevíčka, česky slivovice) moc artikulovat, zvolili raději pantomimu. My jsme se pochlubili úspěchy našeho šampiona v boccie Adama Pešky, o kterých v tomto článku bude ještě řeč.

Jako vždy na konci školního roku přišly děti z první třídy základní školy do knihovny, aby nám s paní knihovnicí předvedly, jak se naučily číst. Všichni prvňáčci prospěli, proto byli pasováni na čtenáře a obdrželi malou odměnou.

V poslední den školního roku se slavnostně ustrojená děvčata a chlapci z deváté třídy sešli v obřadní síni obecního úřadu, aby společně s paní ředitelkou Folprechtovou vyřadili z místní základní školy. Obřad proběhl za účasti celého učitelského sboru, přijeli i někteří učitelé, kteří již na škole neučí. Bylo to hezké, důstojné a dojemné rozloučení, při kterém ukáplo i několik slziček. Tímto bych rád popřál mladým absolventům hodně štěstí a úspěchů v následujícím studiu a v životě vůbec.

Rád bych zde také zmínil, že na konci školního roku odešla do důchodu paní kuchařka Hana Kryštůfková, která vařila v kuchyni naší školy neuvěřitelných 36 let. Za všechny generace strážníků patří paní Kryštůfkové velké poděkování a přání hodně zdraví.

Prvního září jsem měl tu čest společně s panem Romanem Línkem, vicehejtmanem Pardubického kraje, a s paní ředitelkou přivítat v naší základní škole celkem 35 prvňáčků. Po mnoha letech tak máme v jednom ročníku dvě třídy. V posledních letech děti do mateřské i základní školy neustále přibývá, kapacity obou zařízení jsou tak zcela naplněny. Přitom ještě před několika málo lety jsme řešili problém opačný. Celkem nedávno jsme kvůli nedostatečnému počtu dětí ve škole spojovali dva ročníky na prvním stupni do jednoho. Kde se ty děti berou?

Na následujících řádcích bych rád shrnul, co se v naší obci v posledním půlroce podařilo vybudovat. V květnu proběhla 1. etapa celkové rekonstrukce čističky odpadních vod. Jednalo se konkrétně o rekonstrukci jedné ze tří nádrží v hodnotě 1,2 milionu korun, kterou provedla firma Montáže stavby inženýring s.r.o. Firma byla vybrána standardním výběrovým řízením. Na akci se cca polovinou nákladů budou finančně podílet i obce Bukovka a Křičeň, kterým naše ČOV odpadní vody také čistí.

V červenci zahájila firma Silniční stavby s.r.o. dlouho slibovanou a plánovanou výstavbu chodníku spojujícího naši obec s Kasalicemi. Do konce září proběhne pokládka asfaltu, celkové dokončení včetně veřejného osvětlení je plánováno do konce října. Stavba bude stát 4,778 milionu korun, zhruba čtyři miliony pokryje dotace z MAS Bohdanečsko, respektive IROP, zbytek nákladů si rozdělíme s obcí Kasalice napůl. Stezka významným způsobem přispěje ke zvýšení bezpečnosti pro občany obou obcí, za což jsme velice rádi.

Druhou stavbou, o kterou si občané naší obce dlouho říkají, je chodník podél fotbalového hřiště. Zde je zhotovitelem firma KENVI CZ s.r.o., které se podařilo chodník v hodnotě 653 549 Kč realizovat v rekordně krátkém čase. Stavba byla hotova za tři týdny, takové pracovní tempo jsme zatím v naší obci u žádné z firem neznali. Na akci finančně přispěl Pardubický kraj částkou 135 000 Kč. Obyvatelé sídliště „Za koupalištěm“ mají tak komfortní cestu k autobusovému nádraží, nebo do centra obce. Asfaltový povrch byl zvolen záměrně, lépe se po něm bude dětem jezdit na skateboardech, kolečkových bruslích nebo na kole.

Během prázdnin se též podařilo provést celkovou rekonstrukci WC pro pacienty u ordinace praktické lékařky MUDr. Vyleťalové ve zdravotním středisku. Nepřímo jsme tak paní doktorku odměnili za 3. místo v soutěži Ordinace roku 2022 v Pardubickém kraji, gratulujeme. Před prázdninami též proběhla rekonstrukce dosud nevyužívaných prostor bývalé zubní ordinace, kterou si pronajal Mgr. Šťastný provozující fyzioterapeutickou praxi na místním zdravotním středisku. Obec financovala instala-térské práce a výměnu podlahy, ostatní práce si hradil nájemník, firma HappyFyzio s.r.o.

V areálu bývalé kotelny, který využívají technické služby obce, vystavěla firma MONTVAN s.r.o. velké zastřešené stání pro obecní techniku.

Na závěr výčtu projektů letošního roku jsem si záměrně nechal rozšíření kapacity mateřské školy, které je zatím asi nejproblematictější akcí za dobu mého působení v roli starosty. Proto ji popíšu trochu podrobněji. Během květnového zápisu dětí do místní mateřské školy bylo podáno asi dvakrát více přihlášek, než bylo volných míst. Vzhledem k tomu, že všechny školky v okolí jsou také plné a rodiče nepřijatých dětí by tak měli velký problém pro ně najít místo jinde, napadlo nás s paní ředitelkou MŠ Kohoutkovou rozšířit kapacitu o nové oddělení. Není to úplně jednoduchý úkol. Je třeba najít vhodné prostory, kde si budou děti hrát a spát, kam budou chodit na WC, kde se budou stravovat, přezouvat a převlékat, kde bude zázemí pro personál, zajistit dvě nové učitelky a uklízečku, zajistit finance na provoz a platy. Vše musí samozřejmě splňovat všechny přísné požadavky na hygienu a bezpečnost dětí. Vytipovali jsme proto společně s ředitelkami MŠ a ZŠ učebnu hudební výchovy v druhém patře staré budovy ZŠ s přilehlým kabinetem, která byla v celkem zanedbaném stavu, nicméně splňovala všechny požadované parametry. V tomto patře jsou speciální učebny, kam chodí žáci ZŠ na výpočetní techniku nebo dílny. Je to tedy nejtišší místo, kde by měly dětičky klid. Prostory pro stravování jsme vyčlenili v přízemí hlavní budovy ve cvičné kuchyni. Zastupitelstvo obce uvedený záměr jednomyslně schválilo a uvolnilo cca 600 tisíc korun na jeho realizaci. Jednalo se o drobné stavební opravy, pokládku nového PVC, vymalování a nákup potřebného vybavení, jako je nábytek, matrace, lůžkoviny, hračky nebo pískoviště na zahradě MŠ. S odborem školství Pardubického kraje jsem byl domluvený, že postačí pouze kladné stanovisko krajské hygieny (dále KHS).

Proto jsme pozvali pracovnice KHS na místní šetření, aby nám řekly, co vše máme udělat, následně že pak vystaví papír s potřebným razítkem.

Když jsme to měli takto hezky naplánované, pustili jsme se zkraje prázdnin do práce, aby bylo na 1. září vše připraveno. Začátkem srpna byly hotovy všechny řekněme špinavější práce, a mohlo tak začít stěhování a instalace nábytku, hraček a nezbytné výzdoby třídy. Pracovnice KHS během osobní kontroly neshledala žádný problém a vystavila potřebné povolení. Poslal jsem tedy žádost o rozšíření kapacity MŠ o 16 dětí s hromadou příloh na odbor školství a čekal na její vyřízení. Paní úřednice měla zrovna dovolenou, a tak tam žádost asi týden ležela. Bral jsem to jako formalitu a byl celkem v klidu. Jenže chyba lávky.

Týden před zahájením školního roku zazvonil telefon a paní úřednice si vyžádala ještě stanovisko stavebního úřadu. Proč? podivil jsem se. Jednak jsme žádné stavební úpravy nedělali a jednak ho po mně na začátku prázdnin nikdo nechtěl. Úřednice na vyjádření trvala, tak jsem požádal stavební úřad o vyjádření. Paní ze stavebního úřadu si nechala poslat veškerou dokumentaci ke staré budově ZŠ a nákres všech změn. Z podkladů usoudila, že se jedná o změnu užívání ze ZŠ na MŠ a vyžádala si stanovisko hasičů, myšleno správního orgánu HZS v Pardubicích, který se vyjadřuje ke všem stavbám. Tímto chci vyvrátit fámu, že o tom rozhodovali naši dobrovolní hasiči. A tady jsme tvrdě narazili.

Podle jakési vyhlášky, která ještě ke všemu platí od letošního 1. srpna, může být třída MŠ maximálně ve druhém nadzemním podlaží budovy. No, a my jsme ji měli ve třetím. Následovaly asi tři dny neustálého telefonování a zjišťování, co by se s tím dalo dělat, jestli to nejde nějakým způsobem vyřešit, nebo získat alespoň dočasnou výjimku. Vše bylo marné, uvedené ustanovení vyhlášky bylo nepřekonatelnou zdí a pro nás s paní ředitelkou MŠ noční můrou. Práce hasičů si osobně velice vážím, ale ať se na mě nikdo nezlobí, s preventivními protipožárními předpisy to někdy opravdu přehánějí. Když opadl hlavní nával frustrace a zklamání, začali jsme s oběma ředitelkami vymýšlet plán B. Samozřejmě nás napadlo, že když to nejde, tak to prostě nejde a nebudeme řešit nic. Ale co s těmi 16 dětmi, jejichž rodičům jsme slíbili, že je do školky po prázdninách vezmeme, a oni s tím počítají? Podle citátu Jana Wericha

„Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody“, jsme začali hledat způsob, jak z této překerní situace ven. Rozhodli jsme se přestěhovat družinu u jídelny nahoru do prostor, kde měla být školka, a školku zase do družiny. Znamenalo to zhluboka se nadechnout a začít se vším nanovo. Probrat náš záměr se všemi úředníky, především s hasiči, shánět narychlo řemeslníky, projektanta na zpracování požárně-bezpečnostního řešení stavby, a tak dále a tak podobně. Teď v polovině září, kdy píšu tento článek, nemáme zdaleka vyhráno, ale věřím, že je vše na dobré cestě a podaří se 1. října přivítat 16 dětí v novém oddělení mateřské školy.

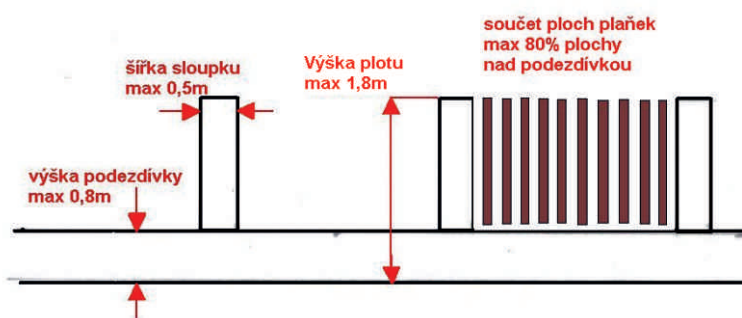
Rád bych touto cestou moc poděkoval v první řadě paní ředitelce MŠ Marii Kohoutkové a paní ředitelce ZŠ Janě Folprechtové za velice vstřícný a aktivní přístup k řešení uvedených problémů. Dále všem učitelkám a uklízečkám MŠ a ZŠ, družinářkám ZŠ, zaměstnancům obce, našemu dvornímu, vždy ochotnému instalatérovi panu Romanu Slezákovi, rodičům dětí, kteří se zúčastnili velkého stěhování, a v neposlední řadě celému zastupitelstvu obce za podporu celé akce.

V předběžném plánu investic obce na příští rok je ve hře spousta akcí. Bohužel v současné době nemůžeme s jistotou říci, kterou budeme moci realizovat, protože čekáme, jak dopadnou podané žádosti o dotace, nebo jestli se podaří projektantům vše připravit včetně vyřízení stavebních povolení. Předběžně to tedy může být rekonstrukce prostor v budově MŠ po bývalé kuchyni, na kterou máme podány hned dvě žádosti o dotace. Dále stezka mezi naší obcí a Bukovkou, na kterou máme též podanou žádost o dotaci.

Stále jsou ve zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci chodníků a výstavbu kanalizace v ulici na Vlčí Habřinu, rekonstrukci cesty k hasičské zbrojnici, výstavbu nového chodníku v centru obce za prodejnou Jednoty, úpravu prostor před obecním úřadem a nádvoří základní školy, výstavbu víceúčelového sportovního hřiště na školní zahradě, rekonstrukci cesty od staré pošty k nové zástavbě u bývalého kravína nebo osazení střechy ZŠ fotovoltaikou.

V jarních měsících jsme zahájili hned dvě změny územního plánu obce najednou, celkově se jedná o změny č. 3 a č. 4. Změna ploch některých pozemků z plochy pro bydlení na plochu pro drobnou výrobu a skladování, případně naopak, je součástí změny č. 3. Změnou č. 4 chceme řešit některé stavební regulativy. Hlavním důvodem pro zavedení regulativů je čím dál častější výstavba v dnešní době moderních, ale velmi nevzhledných betonových plotů hraničících s veřejným prostranstvím. Protože tyto ploty hyzdí veřejný prostor, shodlo se zastupitelstvo na následujících regulativech pro oplocení směrem do veřejného prostranství: Výška maximálně 1,8 m měřeno ze strany veřejného prostranství. Výška podezdívky maximálně 0,8 m. Výplň prostoru mezi sloupky a nad podezdívkou – průhledný plot, který umožňuje kontakt s ohraničeným prostorem a nevytváří „slepu“ stěnu. Za průhledný plot se považuje takový, kde součet ploch rovnoměrně rozmístěných neprůhledných prvků výplně (plaňky, kovová mříž, pletivo apod.), zabírá maximálně 80 % prostoru nad podezdívkou a mezi sloupky. Za průhledný plot je v tomto případě považován i živý plot tvořený vegetací. Obě řešení lze zároveň kombinovat. Výplň plotu nesmí být tvořena betonovými prefabrikáty. Šířka sloupku maximálně 0,5 m.

Tématu plotů v naší obci je věnován ještě zvláštní článek v tomto čísle zpravodaje. Dále se v regulativech upravují i požadavky pro stavbu rodinných domů. Minimální velikost stavebního prostoru pro rodinný dům je 600 m², dům může mít maximálně dvě nadzemní podlaží a maximální výšku 9 m. Budovy pro drobnou řemeslnou výrobu a skladování budou moci mít max. výšku 12m.

V obci koluje fáma, že pokud obec nepřevzme místní pobočku České pošty, pošta pobočku zruší. Není to pravda. Česká pošta se sice snaží již několik let místní pobočky zbavit a vnutit ji obci nebo některému místnímu podnikateli, který by ji provozoval jako Poštu Partner. Vzhledem k tomu, že podle současné legislativy Česká pošta pobočku zrušit nemůže, bude pro všechny výhodnější, když si ji nechá.

Ve svém článku nemohu vynechat souhrn úspěchů mistra v boccie, Adama Pešky, za poslední půlrok. Adam má formu jako hrom, posuďte sami:

- 30. března - 2. místo na World Boccia Intercontinental Challenger v chorvatském Záhřebu.

- 5. dubna - vyhlášení ankety Ceny Českého paralympijského výboru 2022 v pražském Clarion Congress Hotelu. V rámci slavnostního galavečera byly oceněny nejlepší parasportovní výkony uplynulého roku, přičemž absolutním vítězem se stal mistr světa v plavání Arnošt Petráček. Na pomyslných stupních vítězů jej doplnili lukostřelec David Drahonínský na druhém místě a boccista Adam Peška, který skončil třetí.

- V posledním dubnovém týdnu proběhl v kanadském Montrealu World Boccia Cup. Síly změřili hráči světové špičky tohoto sportu, včetně našeho Adama Pešky. Adam s Ivou zde jasně potvrdili, že jsou světovou jedničkou, ziskem zlaté medaile. Adamovi a jeho rodičům patří obrovská gratulace.

- 3. června se stal Adam s Ivou v Praze mistrem ČR v individuální soutěži a v párech s Lucií Procházkovou skončil na 2. místě.

- Adam s Marcelou Čermákovou se stali v nizozemském Rotterdamu v srpnu mistry Evropy v párech a zajistili ČR v kategorii BC3 účast na paralympiádě v Paříži.

- Do konce tohoto roku, konkrétně v říjnu, čeká Adama ještě World Boccia Cup v Portugalsku. Peškovci jsou prostě borci.

Když už jsme u úspěchů sportovců z naší obce, nemohu nezmínit Ladu Vondrovou, která byla na srpnovém mistrovství světa v Budapešti součástí bronzové smíšené štafety v běhu na 4x400 m. Rozhovor s Ladou a jejím přítelem a trenérem Honzou Volejníkem si můžete přečíst v (NE)ZNÁME SE v tomto čísle zpravodaje.

Na závěr bych rád požádal všechny majitelé zeleně, která přesahuje ploty a brání průchodu po chodnících, nebo obrůstá lampy veřejné osvětlení, aby ji ořezali tak, aby se po chodnících dalo chodit bez omezení a lampy plnily svou funkci. Děkuji.

Krásný zbytek roku přeje

Václav Fišer, starosta

Informační střípky z mateřské školy

V našem posledním článku jste se dozvěděli o dění ve školce do konce února. Jestli vás zajímá, co se dělo dál, tak čtěte.

Zjara jezdily tři skupiny dětí plavat do Žabáčka v Přelouči. Děti se seznámily s vodou a získaly základy plavání. Ve spolupráci se ZŠ se předškoláci účastnili přípravného kurzu o čtyřech návštěvách „velké školy“, kam většina předškoláků po prázdninách nastoupila. Od 13 do 14 hodin děti poznávaly zábavnou formou velkou školu, její prostory, třídy a řád. Do školky za námi šestkrát přijelo divadlo – U plotny, Perníková chaloupka, Výlet do ZOO, Jak na obra... V rámci projektu OP JAK se děti účastnily vzdělávacího programu BROUČCI, kde se zajímavou, hravou formou blíž seznámily se životem hmyzu, a STAVITEL MĚSTA, kde si s pomocí lega navrhovaly různé budovy, které propojovaly s kanalizací, elektrikou, plynem... Nezapomněli jsme na jarní focení ke Dni matek a na konci školního roku musí být na památku fotka celé třídy. Od dubna 48 dětí navštěvovalo v tělocvičně ZŠ Sportovní školičku, kde si pod vedením zkušených

trenérů vyzkoušely různé druhy pohybu – cvičení s balony, na náradí, různé druhy honiček... Prostě nacházely radost ze společných chvil u sportovního vyžití. Poslední měsíc ve školním roce patří různým radostem. Na loutky a hlavně hastrmany jsme se byli podívat v Cholticích, kde nám moc neprálo počasí. Prošli jsme si výstavu loutek a podívali se na divadlo Hastrman. Zámeckou zahradu jsme viděli kvůli dešti jenom letem světem. Zvířátka v ZOO Chleby se dětem moc líbila, vzali jsme pro ně i suché rohlíky a jablíčka.

Kouzelné dopoledne jsme prožili na zahradě. Děti nejprve plnily úkoly, za které dostávaly razítka na ruku. Za pět razítek dostaly balíček s překvapením. Za tato překvapení děkujeme rodičům, kteří do balíčků přispěli různými drobnostmi. Po velké námaze si děti doplnily síly nanukem a poslechem dětských i lidových písniček, které nám na zahradě ve stínu borovice už podruhé zahrál pan Fučík na akordeon. Zpěvem ho doprovázely babičky a dědečkové z domova s pečovatelskou službou. Touto cestou moc děkujeme a vážíme si toho, že si dokázali udělat čas, který věnovali právě našim dětem.

Pan Fučík a pan Štekl si našli i další den pro děti – sami navrhli, že by dětem popovídali o myslivosti a o rybách. S sebou si přinesli různé materiály – obrázky, fotky, trofeje... Bylo to moc milé setkání, ještě jednou děkujeme.

Koncem dubna jsme měli Den otevřených dveří. Přišli si s námi pohrát noví kamarádi, kteří měli zájem o školku. U přijímacího řízení v květnu 2023 nastal problém s nedostatečnou kapacitou školky. Kvůli velkému počtu přihlášek narostl počet nepřijatých dětí. Zřizovatel se tuto situaci snažil vyřešit a po dohodě s paní ředitelkou Folprechtovou vybrali v budově ZŠ

třídu pro 16 dětí v bývalé hudebně, která bude sloužit jako odloučené pracoviště pro mateřskou školu. Třidu jsme za pomoci obce o prázdninách upravili a vyšperkovali. Bohužel nám ji neschválili hasiči - děti od 3 do 6 let nemohou pobývat ve 3. patře budovy (podle vyhlášky z 1. 8. 2023). I tuto „patovou situaci“ jsme vyřešili: do hudebny půjde družina a my si do 2. října upravíme prostory po družině v přízemí. Tímto chci poděkovat obci a paní ředitelce za vstřícnost.

O prázdninách tak jako každý rok pracovníci a brigádníci OÚ ve školce a na zahradě brousili, natírali, opravovali, ořezávali stromky a keře..., aby to bylo vše připravené na 1. září.

Po prázdninách přišly děti do krásných a vylepšených prostor mateřské školy, kde je uvítaly paní učitelky:

- Duhová třída – Dana Turynová, Marcela Šilerová
- Motýlková třída - Veronika Žáková, Kateřina Hořínková, Kristýna Vejdová
- Sluníčková třída - Helena Blažejová, Marie Kohoutková
- a od 2. října třída Broučků na odloučeném pracovišti v ZŠ – Kateřina Hořínková, Kristýna Vejdová, Stanislava Vondroušová

Nebudu lhát, pár slziček u nově nastoupivších dětí bylo, ale na mateřskou školu se všechny těšily a začátek školního roku zvládly bez problémů.

Za kolektiv pracovníků mateřské školy přeji všem pohodový podzimní čas.

Marie Kohoutková, DiS. - ředitelka

Zprávy ze základní školy

Nový školní rok 2023/24 v ZŠ Rohovládoва Bělá

Před začátkem nového školního roku byli zaměstnanci školy postaveni před mnohé změny a výzvy, které jsme od června řešili za pochodu. Všem zaměstnancům a též žákům vyšších ročníků tímto děkuji za vstřícnost a pomoc při jejich realizaci.

Zvýšil se počet žáků na 226, otevřeli jsme po dlouhé době dvě první třídy, náš kolektiv pedagogů doplnily nové a probované vyučující. Z knihovny jsme vybudovali kmenovou třídu pro 5. ročník.

Abychom vyšli vstříc Obecnímu úřadu a Mateřské škole v Rohovládově Bělé, uvolnili jsme místnost v přízemí vedle jídelny, kde dosud bylo oddělení družiny. Počet žádostí o přijetí do MŠ byl totiž mnohem větší než stávající kapacita. Jedno oddělení MŠ tak bude v tomto školním roce v budově naší základní školy, aby bylo možno uspokojit většinu žadatelů.

Červen a prázdniny tak byly ve znamení stěhování, zařizování místností, vyřazování starého nábytku a nepotřebných věcí a úklidu. Z hudebny ve 2. patře „staré školy“ vzniklo nové oddělení družiny a prvňáci tak mohou využívat velmi pěkně zrekonstruovaný prostor. V přízemí vedle jídelny se právě dokončují nové toalety pro dívky.

Zahájení školního roku proběhlo v pondělí 4. září ve vestibulu školy, kde nové prvňáčky kromě třídních učitelek a pana starosty přivítal i náměstek hejtmana Pardubického kraje pan Ing. Roman Líněk. Děti byly panem Ing. Václavem Fišerem, starostou Obce Rohovládoва Bělá, pasovány na školáky, obdržely

symbolický klíč od školy, drobné dárky a stali se z nich žáci. Druhý den si je potom hned ráno před školou vyzvedli deváťáci a dovedli je do jejich třídy.

I v tomto školním roce mají žáci možnost zapojit se v odpoledních hodinách do volnočasových aktivit, které pořádáme ve spolupráci se ZUŠ Přelouč, tanečním studiem JN Dance a Kroužky – východ. Tradičně je velký zájem o florbal, tanec a hru na hudební nástroje.

Všem přejeme úspěšné vykročení do nového školního roku!

Jana Folprechtová, ředitelka ZŠ

Zprávy z hasičské zbrojnice

S příchodem podzimu si vás dovoluujeme informovat o dění u hasičů.

Členové jednotky se musejí neustále zdokonalovat a vzdělávat. Velitelé a strojníci se zúčastnili pravidelného školení s přezkoušením na HZS v Pardubicích, po covidové době konečně prezenční formou. Zkraje března prošel školením nositele dýchací techniky Tomáš Vaníček a stal se tak třináctým členem jednotky s tímto oprávněním. To Tomáš brzy využil při zásahu v Semí-

ně, o kterém píšu v další části tohoto příspěvku.

Na konci března proběhlo školení odchyty a manipulace s volně žijícími živočichy, které pořádala Záchraná stanice Pasíčka ve spolupráci s Pardubickým krajem. Vosy a sršně jsou sice také volně žijícími živočichy, ale pro jejich odchyt, resp. likvidaci budeme nadále využívat hubící spreje.

Firma ProIZS, která je jedním z dodavatelů vybavení naší jednotky, pořádala na konci dubna Dny PROIZS 2023. Na tomto výcviku jsme si pomocí virtuální reality vyzkoušeli hašení fotovoltaických panelů. Nejedná se vlastně o hašení, ale o pokrytí povrchu panelů speciálním nástřikem, který zabrání přístupu slunečních paprsků na povrch panelů a zastaví výrobu elektrického proudu. Tento „hasicí přístroj“ stojí cca 17 tisíc korun a pokryje asi 40 m² panelů. O jeho pořízení do výbavy zatím neuvažujeme nejen kvůli pořizovací ceně, ale i kvůli době použitelnosti, která je 36 měsíců.

Dále jsme se seznámili s novými typy proudnic firmy AWG a POK a bateriových ventilátorů Leader, vyzkoušeli si pobyt v ohňovém trenažéru, společnost Vallfirest předvedla nové vybavení na lesní požáry a vyzkoušeli si nadzvednutí autobusu zvedacími vaky a stabilizačními prostředky firmy Resqtec. Během těchto kurzů si můžeme vyzkoušet nové druhy vybavení a při diskusi s přednášejícími získat nové zkušenosti pro využití při ostrých zásazích. V dubnu byly dodány oděvy pro zásahy ve venkovním prostředí, o kterých jsem psal v minulém zpravodaji.

Naši techniku jsme předvedli na akci Běh pro bocciu v Bukovce, kde jsme tradičně zajišťovali pitný režim, během oslav 130. výročí založení SDH Vápno, na Aviatické pouti v Pardubicích, na dětském dni na fotbalovém hřišti, který pořádá spolek Mamitas, během dětského dne v Bukovce, oslav 140. výročí založení SDH Křičín, při zahájení prázdnin na koupališti a oslavách 130+2 let od založení SDH Újezd u Přelouče.

Na konci dubna jsme přivezli a společně s dalšími vztyčili tradiční májku a postavili hranici na čarodějnice. V květnu jsme se s dalšími sbory účastnili mše svatého Floriána v našem kostele, při které byl

v tomto duchovním stánku poprvé přítomen také náš nový prapor. Dále jsme se zúčastnili okrskové soutěže v Malých Výklekách a provedli sběr železného šrotu a elektrospotřebičů.

V dubnu a červnu prošla obě vozidla každoroční kontrolou STK, tradičně bez závad. Aby tomu tak bylo i nadále a zejména cisterna bezproblémově sloužila účelům, pro které byla pořízena, byl v červenci proveden servis nástavby v THT Polička. Při tom byly provedeny nejen předepsané úkony prohlídky a údržby nástavby, ale pracovníci firmy nám podle našich požadavků doplnili uchycení vybavení a doplňků, které jsme od doby pořízení vozidla zakoupili. V červenci také proběhl servis podvozku tatro.

Nevyhnula se nám ani zásahová činnost, i když díky velké opatrnosti zejména zemědělců na polích nebyly ani ve velmi horkém období v našem okolí žádné velké požáry jako v jiných koutech naší republiky. Letošním dosavadním největším zásahem tak byla likvidace požáru seníku v Semíně, kam jsme byli povoláni druhý den požáru. Na místě zásahu jsme strávili téměř 10 hodin.

Pro myslivecké sdružení Voleč - Bělá jsme zajistili záživku vysázených stromů a účastníky festivalu Čmoud fest v Sopřeči jsme v parném červencovém odpoledni ochladili vodou z cisterny. Pro jednoho účastníka jsme kvůli jeho zdravotním problémům museli přivolat záchrannou službu. Čtenáře můžeme uklidnit, nejednalo se o opilost a její následky, ale o dehydrataci a vyčerpání organismu. Podle zpráv je tento člověk již doma ve Francii. Při srpnových větrných smrštích jsme jeli odstraňovat strom mezi Bukovkou a Lázněmi Bohdaneč.

Ani v letošním roce se hasičům nevyhnula tragická událost. Při cestě k zásahu zahynul při výkonu služebních povinností příslušník HZS Středočeského kraje ze stanice Kolín, jeden z našich kolegů hasičů, pan Zdeněk Hejduk. V den jeho pohřbu jsme společně s dalšími hasiči z celé republiky drželi pietu. I když víme, že sebevětší finanční příspěvek manžela ani tatínka nikomu nevrátí, rozhodl se náš sbor věnovat na vyhlášenou sbírku 5.000,- Kč. Rodině a blízkým přejeme hodně sil a zemřelému vzdáváme ČEST JEHO

PAMÁTKY! Všichni doufáme, že těchto smutných událostí bude co nejméně.

Vám, vážení spoluobčané, bychom chtěli s nastupujícím podzimem popřát hodně úrody z vašich zahrádek, dětem úspěšný vstup do škol a do nového roku hodně zdraví a štěstí.

Pavel Černý – velitel JSDH

Zpráva z fotbalových kabin

Náš fotbalový oddíl se od nové sezony spojil s týmem SK Lázně Bohdaneč C. Tato změna byla vynucena nedostatkem vlastních hráčů, čímž trpí v současné době všechny kluby, které nemají mládež. Tu mají naopak bohďanečtí zastoupenou ve všech kategoriích.

Proto, abychom zachovali činnost Sokola i nadále, rozhodli jsme se pro tuto variantu a přihlásili se do 4.třídy jako souklubí těchto dvou týmů. Sokol Rohovládova Bělá tak nezmizí z fotbalové mapy, a pokud se situace zlepší, můžeme do další sezony opět vstoupit samostatně.

Stanislav Strnad

Rozpis mistrovských utkání PODZIM 2023			
T.J. SOKOL ROHOVLÁDOVA BĚLÁ			
Kolo	Datum	Den / Čas	Zápas
Mistrovská utkání			
3	19.8.	SO/17:00	R.Bělá - Řečany "B"
4	26.8.	SO/17:00	Jankovice - R.Bělá
5	2.9.	SO/17:00	R.Bělá - Staré Čívce
6	9.9.	SO/17:00	Rybitví - R.Bělá
7	16.9.	SO/16:30	R.Bělá - Kojice
8	24.9.	NE/16:30	Selmice - R.Bělá
9	30.9.	SO/16:00	R.Bělá - Zdechovice
10	8.10.	NE/16:00	Semín - R.Bělá
11	14.10.	SO/15:30	R.Bělá - Újezd "B"
2	21.10.	SO/15:30	Tetov - R.Bělá
1	29.10.	NE/14:30	Lipoltice - R.Bělá

Spolek MAMITAS

Sluneční paprsky pomalu, ale jistě ztrácejí na své síle. Léto se s námi loučí, doufáme, že jste si ho užili naplno.

A přitom to není tak dávno, co jsme letní dny vítali u nás v Bělé vydařenou akcí pro děti a jejich doprovod - dětským dnem. Den to byl opravdu plný sluníčka, zábavy a dětských úsměvů.

Pro nejmenší kamarády byla připravena sportovní stanoviště s úkoly, a tak děti ošetřovaly plyšová zvířátka v připravené ambulanci, lovily barevné rybky, které třídily podle barev, vyzkoušely kuželky i střelbu na fotbalovou bránu, kreslily a vybarvovaly ve výtvarné dílničce.

Dětský den byl tematicky zaměřený na ukázkou práce záchranných složek, a proto nám hlavní program pomohly zajistit: Sbor dobrovolných hasičů Rohovládova Bělá, Záchranná služba Pardubického kraje a Policie České republiky. Všem děkujeme za ochotu zpestřit dětské odpoledne, byl to nevšední zážitek pro děti i dospělé. A hlavně, záchranné složky nám pomohly odstartovat léto bezpečně.

Velmi atraktivní byla možnost prohlédnout si techniku našich hasičů, děti se dokonce na chvíli mohly stát malými hasiči a vyzkoušet si proudem vody zamířit na cíl. V závěru programu hasičského sboru proběhla ukázkou hašení vzníceného oleje.

Policie ČR s sebou přivezla neskutečně poslušný psí doprovod. Psododi a jejich psí partneři zúročili společné hodiny tréninku na cvičišti policejních psů a předvedli nám úžasnou souhru při odzbrojování pachatele či psí dopomoc při hledání ztracených předmětů nebo pohřešované osoby. Padly i výstřely, nebojte, jen cvičné.

Záchranná služba Pardubického kraje po poutavé besedě o zásadách podání první pomoci, poskytla k tréninku masáže srdce cvičnou figurínu. Všichni přítomní diváci si mohli prohlédnout vybavení záchrannářského vozu.

Po poučném odpoledním programu záchranných složek jsme to ještě všichni společně pořádně rozjeli na tanečním parketu, popřáli si bezpečné prázdniny, děti se odměnily osvěžující dobrotou. Dětský den jsme si moc užili.

Děkujeme, že jste byli s námi a těšíme se na vás opět na akci oblečené již do podzimního kabátku - na Dýňobraní, které se uskuteční 21. října 2023. A tak

uschovejte z letní úrody malé i velké dýně, připravujte strašidelné obleky, ať si spolu užijeme oslavy podzimu. Přesnější informace budou včas vyvěšeny na úřední desce obecního úřadu.

Rovněž děkujeme sponzorům a všem, kteří podporují dětské akce v naší obci.

Vaše MAMITASky

Výzva dobrovolných spolků spoluobčanům

Vážení spoluobčané, obracíme se na vás jako zástupci spolků, sdružení, ale i jednotlivců.

Naše obec se za minulé roky rozrostla o nové obyvatele. Je to z části novou výstavbou, případně změnou majitelů bytů nebo domů. Všichni doufáme, že se vám u nás dobře bydlí.

Pro vás všechny se místní spolky a sdružení snaží pořádat různé akce, kde se můžete potkat a seznámit se se svými sousedy a jejich rodinami.

Chápeme, že v jiných obcích a městech takové spolky nejsou, nebo přímo občany neoslovují před svými akcemi. Z tohoto důvodu bychom vás chtěli požádat, abyste, pokud budete mít čas a chuť, přišli na pořádané akce a svou účastí podpořili daný spolek či sdružení.

Dámský klub a hasiče můžete např. podpořit nákupem vstupenek na plesy, které roznášejí členové spolků před akcí. Fotbalisty můžete podpořit svou účastí na jejich zápasech, akce Mamitas a Katky Včelákové můžete navštívit se svými ratolestmi, pro které jsou zejména určeny.

V uplynulém období pro vás členové spolků a sdružení pořádali (a v dalším období by chtěli pořádat) za spoluúčasti obce tyto akce:

- Dámský klub - ples a pálení čarodějnic,
- hasiči - ples a se svou technikou se účastní i dalších akcí,
- Mamitas - dětský den, dýňobraní a rozsvěcení vánočního stromu,
- fotbalisté - pravidelná utkání na místním fotbalovém hřišti,
- Katka Včeláková - velikonoční a vánoční výtvarné dílny.

Pokud chcete být o těchto akcích informováni, sledujte prosím webové stránky obce. Přes stránky obce se můžete také přihlásit k odběru aktualit. Touto výzvou chceme zlepšit povědomí o akcích pořádaných v obci a zvýšit jejich návštěvnost.

Martin Musil, fotbalisté

Věra Kmoníčková, Dámský klub

Pavel Černý, hasiči

Pavla Kašparová, Mamitas

Kateřina Včeláková

Ploty v naší obci

Vážení spoluobčané, dovoluji mi podrobněji vysvětlit, co vedlo zastupitelstvo obce k zavedení regulace plotů v naší obci. Tímto volně navážu na úvodní článek tohoto čísla zpravodaje, konkrétně na odstavec o plánované změně územního plánu č. 4.

Nejprve si dovolím několik definic:

- **Plot** či **oplocení** je volně stojící stavba, která má za úkol zabránit nebo omezit pohyb přes nějakou hranici. Na rozdíl od zdi je jednodušší na konstrukci. Stejně jako zeď některé druhy plotů zabraňují nejenom pohybu ale i průhledu, jiné umožňují částečný nebo úplný pohled skrz oplocení. Plot je také prvek zahradní architektury používaný v sadovnické tvorbě. (citace z Wikipedie)

- **Veřejným prostranstvím** jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. (viz § 34 zákona o obcích č. 128/2000 Sb.)

- **Rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují** mimo jiné opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím, a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše (viz. § 79/2 v písmenu f) Stavebního zákona č. 183/2006 Sb.)

Plot je tedy drobná stavba, která ohraničuje zpravidla pozemky dvou vlastníků. Může mít mnoho podob od zcela průhledných drátěných, přes ploty s podezdívkou, zděnými sloupky a mnohdy okrasnou výplní, ploty tvořené čistě vegetací, až po zcela neprůhledné ploty tvořené např. betonovými panely. **Plot je tedy věc, která může zcela zásadním způsobem ovlivnit vzhled obou pozemků.** Pokud se jedná o plot mezi pozemkem soukromého vlastníka a veřejným prostranstvím, ovlivní to vzhled celé ulice, návsi či parku. Proto je ve stavebním zákoně povinnost mít ke stavbě takového plotu povolení stavebního úřadu, a to v každém případě, bez ohledu na jeho výšku. K vydání uvedeného povolení je potřeba mít vždy souhlas obce. Na tato základní pravidla zejména stavebníci novostaveb rodinných domů často

zapomínají. Bohužel v poslední době jsou v módě vysoké ploty s betonových prefabrikátů. Vídáme tak často v obytných částech měst a obcích ulice ohraničené betonovými zdmi, kde navíc každá část má jinou barvu a jiný dekor. Osobně vůbec nechápu, jak si toto někdo může dobrovolně dát kolem svého domu, navíc pár metrů od oken. Tato „móda“ se bohužel dostala i do naší obce a několik takových zdí u nás také vyrostlo. Několika stavebníkům se mi podařilo jejich záměr rozmluvit a tímto jim děkuji, že si dali říci. Někteří však tvrdě stáli na svém a ploty si i navzdory nesouhlasu obce postavili. Mezi nejčastější argumenty patří: bydlím u rušné silnice; bydlím u pole, kde fouká; vždyť mně bude koukat do obýváku celá ulice; je to můj pozemek a nikdo nemá právo mi do vzhledu plotu mluvit... a mnoho dalších. Všechno jsou jen výmluvy, vše se dá řešit jiným, estetičtější způsobem. Navíc mě zaráží naprosté ignorování a nerespektování názoru souseda, zvláště, když je to obec. Když se dva sousedé dohodnou, že si mezi svými pozemky postaví třímetrovou zeď s ostnatým drátem, tak je to v naprostém pořádku. Když se to ale jednomu z nich nelíbí, tak by to měl ten druhý respektovat a dohodnout se na oboustranně přijatelném řešení. To jsou přeci základní pravidla lidského soužití. Chápu, že každý máme jiný vkus, někomu se to líbí, někomu to nevadí a někdo to odsuzuje, vždy by však mělo dojít k dohodě obou stran.

Mnohokrát jsme toto téma probírali na zastupitelstvu i neformálně s veřejností, vždy jsme se jednoznačně shodli, že betonové ploty v obytné zástavbě naší obce nemají co dělat. Proto jsme zahájili změnu územního plánu speciálně pro zavedení stavebních regulativů tak, aby vstoupila v platnost co nejrychleji.

Václav Fišer - starosta

(NE)ZNÁME SE!

Je jim 24 let, docela dobře vědí, co chtějí, i to, že splnění jejich plánů a snů záleží především na nich. S Janem Volejníkem a Ladou Vondrovou jsme si povídali za teplého červnového odpoledne, se stručnou aktualizací první den srpnový. A nyní, v době vydání, už je jasné, že světový šampionát v Budapešti, o kterém je v rozhovoru řeč, dopadl výborně.

Lada VONDROVÁ (24)

atletka

- reprezentantka ČR, specializuje se na běh na 400 m, závodí za USK (Univerzitní sportovní klub) Praha
- pochází ze Sedliště u Jimramova u Nového Města na Moravě, žije v R. Bělé
- dálkově studuje sociální pedagogiku na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové
- úspěchy, kterých si cení: vítězství na ME do 22 let v Tallinnu (2021), účast v semifinále na olympijských hrách v Tokiu, 5. místo na halovém ME v Istanbulu (březen 2023), zlatá medaile ve smíšené štafetě 4 x 400 m na Evropských hrách v Krakově (červen 2023), zlatá medaile na MČR v Táboře (červenec 2023). Na MS v Budapešti v srpnu 2023 postoupila do semifinále běhu na 400 m, už v rozběhu si zlepšila osobní rekord (50,92 s) a kvalifikovala se jím na OH v Paříži 2024. Se smíšenou štafetou pak z Maďarska přivezla bronzovou medaili z běhu na 4x400 metrů v novém českém rekordu 3:11,98.
- svobodná, zadaná

Jan VOLEJNÍK (24)

hasič, trenér

- člen HZS Pardubického kraje
- do r. 2021 se věnoval atletice závodně, nyní působí jako trenér Lady
- vystudoval Sportovní gymnázium Pardubice
- pochází z Rohovládky Bělé
- svobodný, zadaný
- mezi záliby obou patří pes Ralf, běh, cestování a také si rádi a často zajdou na kávu nebo večeri

Rekonstruuji dům, kde Honza vyrostl. Kdy se budete stěhovat? Obvykle se říká na Vánoce...

L: Minulé Vánoce jsme vzdali.

H: Pořád se to posouvá. Byl to květen, červen, teď už to vypadá, že v září by to mohlo klapnout.

Sešli jste se na sportovním gymnáziu. Jak jste se ke sportu na malé vesnici dostali a byla to hned atletika?

L: Já jsem byla hyperaktivní už od mala, měla jsem kvůli tomu i odklad do školy. Vyrůstala jsem v klučičím prostředí a do 15 let jsem hrála fotbal, pak jsem začala chodit na atletiku právě kvůli fotbalu, abych víc naběhala. Šlo mi to a trenér chtěl, abych závodila. Pak jsem se zranila při fotbalu, a tak vyhrála atletika.

H: U mě to byla shoda náhod. Kamarád z požárního útoku si našel atletické tréninky v Pardubicích a řekl mi, jestli s ním někdy nechci jít. To bylo v červnu v devítce a trenér mně pak hned v září nabídl, jestli nechci přejít na sportovní gympl.

Lado, jak často a kam dojíždíš na tréninky?

L: Dojíždíme do Pardubic, teď v závodní sezóně skoro každý den, ale spoustu věcí udělám i tady na hřišti. Tady v okolí je hodně lesních cest, takže v zimní přípravě jsme do Pardubic jezdili jen dvakrát týdně a většinu jsem odběhala tady.

Závodíš za USK Praha, není tedy nutné jezdit do Prahy?

L: Ne, vůbec. V Pardubicích není sportovní středisko, které zaměstnává atlety, jediná tři jsou v Praze. Naštěstí mi ale dali tu možnost zůstat a trénovat tady.

Honzo, ty už se atletice závodně nevěnuješ, jak je to dlouho?

H: Závodil jsem do roku 2021, pak se mi změnila priority. A taky, když si člověk nalije čistého vína... Došlo mi, že větší užitek přinese, když pomůžu Ladě. Taky si u toho něco zaběhnu, pořád mě to baví, ale víc mě naplňuje pomoc Ladě.

Pomáháš jí jako trenér, že?

H: Jako trenér a jako sparing partner. A když to ještě zvládnou, tak dělám koně, kterého se Lada může chytit. Trénujeme spolu druhou sezonu a přišlo to tak nějak samo. Našeho trenéra respektujeme, ale začal bojovat se zdravím a už to bylo někdy těžké.

L: Nemohl jezdit na soustředění. Už jsme bydleli ve Bělé a Honza mě začal trénovat, abych nemusela do

Prahy. Měli jsme štěstí, že i když ještě nemá trenérskou licenci, v USK nás nechali to takto dělat, pokud budu mít úspěchy.

Co to znamená „mít úspěchy“?

L: Většinou finále na mezinárodní akci. Není to takhle striktní, ale třeba kvalifikace na mistrovství světa a postup do finále.

Co je třeba pro získání trenérské licence?

H: Trenérské kurzy určité úrovně. Člověk jde od nejmladších, to jsou přípravky, pak mladší žáci až po dospělé, kde jsou tři třídy. První je ta nejlepší, třetí ta nejnižší. Snažíme se to dát do pořádku od začátku. Kurz byl dohodnutý na jaro, ale odsunuli jsme to na podzim.

L: Ty třídy jsou podmínkou pro zaměstnání ve středisku, na to je potřeba dvojka, ale aby se mnou mohl jet jako trenér na MS, což je teď nejdůležitější, stačí nejnižší třída. Ještě jezdím jakoby sama.

Kromě trénování s Ladou máš ještě svou profesi...

H: Zjistil jsem, že profesionální atlet nebudu, na to je potřeba trošku víc talentu. Tady z Bělé jsem měl vztah k požárnímu sportu i k hasičům a věděl jsem, že bych tam i ze sportu něco využil.

Lze závodit zároveň za „dobráky“ i „profilky“?

H: Jo, to na sobě nijak nezávisí. U profilků se tomu říká požární sport. Má čtyři disciplíny a můžou je dělat i dobrovolní hasiči. Tady jsme běhali jednu z nich, požární útok. Už bohužel neběháme, s covidem to padlo. Každý si něco našel a zatím se nám s klukama nepodařilo dát to znovu dokupy. Holky skončily ještě dřív, nějak se tak rozešly - jedna těhotná, druhá do Hradce...

ak se profesionální hasiči dívají na dobrovolné?

H: Je tam hodně pohledů, podle charakteru člověka. Někdo je namachrovaný, jiný je normálně bere. V Pardubicích je většina bere a zhruba třetina z nás jsme zároveň i dobrovolní. A ví se, že na některé dobrovolné, třeba v Bohdanči, je velký spoleh. Někdy vypadá nevědčtě, že když je velký požár a pošlou tam dobrovolné jednotky z okolí, my z Pardubic máme velení. A když se pak zažene nebezpečí, dobráci zůstávají na dohašování a hlídání. Ale my musíme zpátky na stanici, kdybychom byli potřeba jinde.

Překvapilo mě množství zásahů, které provádíte, přičemž podle statistiky jsou požáry na třetím místě, na prvním technická pomoc. Z tvého pohledu, které zásahy jsou nejčastější?

H: Kategorie technická pomoc definuje hodně druhů zásahů. Třeba otevření uzavřených prostor. Mělo by tam být i nějaké nebezpečí z prodlení jako pádný důvod, třeba zapnutý hořák, ale někdy toho lidé zneužívají a volají, když si jen zabouchnou dveře. To by si měli zavolat zámečníka. Ale patří sem i výpomoc záchrance s transportem pacientů. Pak jsou úniky, k těm se řadí i únik oleje z auta nebo jenom chladicí kapaliny. To asi převládá.

Likvidace chovů, těžké autonehody apod. Jak s tím se vyrovnáváš?

H: Já jsem s tím počítal, předem se mě na to ptali. Každý to má jinak, nějakým způsobem si zvykne. Ale nejčastější je, že to vezmeme, pak to zlehčíme, a tak si to usnadníme, udělá se z toho černý humor. Možná to zní špatně, ale ono je lepší si tím nezacpávat hlavu.

Věnuješ se v rámci práce i výškovým činnostem?

H: Do budoucna to plánuju. Letos jsem začal trénovat na lezce, takže jsem se už dostal do té skupiny ke klukům.

Ty jsi někdy lezla, Lado?

L: Ne, určitě by se mi to líbilo, ale je to riskantní kvůli zraněním.

A co třeba vaření nebo jiný méně nebezpečný koníček?

L: To jo, docela hodně vaříme, Honza šéfuje celou stravu, co jíst, co nejíst. Baví nás hledat si nové recepty a podobně. Těšíme se, až budeme ve své kuchyni. Mám hodně ráda i pečení, ale musím říct, že Honza taky. Umí i vařit.

H: No, spíš mě baví experimentovat.

Ze zákulisí

Ralf pod stolem slabě vrčí. Dozvídám se, že se mu - jako všem buldočkům - kvůli krátkému čenichu špatně dýchá. Kontrolujeme údaje v medailonku. Poslední bod: svobodný, zadaný, svobodná, zadaná. V pořádku. Dodávám, že pokud partneři nemají společně děti, píše se třeba vychovávají spolu tři děti. Lada hned pochopí a směje se: "Snaží se vychovávat černého buldočka, který neslyší na jméno Ralf. Když ho uvidíte pobíhat po vesnici, volejte na číslo..." "...ať nemusím hulákat na koupališti," přidává se Honza.

Dáte si i nezdravou dobrotu pro radost?

H: Určitě taky. Snídaně, oběd a večeře je výživa pro tělo, a co je mezi tím, to tak neřešíme. Samozřejmě se nepřejídáme, trochu víme, kolik má jaká potravina kalorií a kolik si toho můžeme dovolit, abychom moc nepřibírali.

A když má Lada před závodem, hlídáš, vážíš?

H: Jo, tak to asi začalo, většina mladých kluků chce mít svaly a zajímá se o výživu, tak já jsem taky zkoušel, vážil a postupně jsme si na to tak zvykli, že nám to zabere deset, patnáct sekund. Základ je, aby se jídlo dalo udělat rychle, bylo zdravé a abychom se z toho hodně najedli. Víme, kolik asi gramů masa, kolik gramů přílohy, to odvážíme a uděláme ta tři základní jídla.

Co obnáší být reprezentantkou ČR?

L: Je to zkrátka životní styl. Trénuju šestkrát týdně a někdy je trochu divné, když tu Honza něco dělá a já nemůžu, protože mám před závody a musím ležet v houpací síti a odpočívat. Moc se mi to nelíbí, ale tak to je a člověk tomu musí přizpůsobit celý den. Dostatečně spát, dobře jíst. Není to povolání, kam bych chodila každý den od šesti do čtyř a můžu si svůj čas naplánovat, takže je to vlastně pořád taková zábava.

Být pánem svého času znamená taky velkou dávku zodpovědnosti. Jsi zodpovědná?

Myslím, že jsem se to už naučila, dřív to bylo horší, ale mám problém s odpočíváním. Jsem docela akční, tady se smrádatama bych ráda pořád něco dělala, ale před závody je občas potřeba i poležet a odpočívat. To jsem se naučila až letos. Asi týden dopředu se musí všechno směřovat k závodům. Soustředím se, abych nedělala ptákoviny a třeba si něco neudělala.

Potřebuješ tedy vůbec nějak oživit motivaci?

L: Mě trénink a běhání vyloženě baví a cítím, že jsem stále ještě nedospěla do potenciálu a mám se pořád kde zlepšovat. A tak mám motivaci být ta nejlepší verze sama sebe.

Letos na soustředění v Africe jste byli už spolu, že? Stihli jste tam i něco jiného než tréninky?

L: Ano, teď když už je Honza trenér, jezdíme vždycky spolu. Nedávno jsme byli i na Mallorce. A být čtyři týdny v pokoji a chodit jen na stadion a zpátky, to by tam člověk taky nepřežil a většinou máme volnou neděli. V Africe až tolik možností není, ale když už jsme tam, snažíme se to využít a objeli jsme, co se dalo.

H: Trénuje se tam, je to práce, ale tak z jedné pětiny i dovolená. Byli jsme v JAR, asi hodinu cesty od Johannesburgu, kde se jezdí hlavně na safari, do národních parků, a to jsme stihli. Všechno je ale hrozně daleko.

Když se bavíme o cestování, jaká je vaše jazyková výbava?

L: Já jsem se anglicky učila jen na střední, ale párkrát jsem byla za ségrou, která bydlela v Anglii a chvíli v Americe. S atletikou je jazyk potřeba pořád, člověk hodně cestuje. Ze začátku jsem se bála, ale už jsem se otrkala. Ale určitě bych si ještě chtěla dát nějaký kurz, protože angličtina je prostě hrozně důležitá.

H: Do španělštiny jsme se ještě nepustili, i když na Kanárech by se nám taky hodila.

Vrátili jste se z Mistrovství ČR v Táboře, jaké to bylo vítězství? Radost nebo samozřejmé plnění očekávání?

L: Mám radost. Letos to bylo jiné, protože minulé roky jsem neměla moc konkurenci a letos už ano. Byla jsem trochu nervózní, protože všichni očekávali, že bych měla vyhrát. Taky jsem měla těsně předtím výpadek kvůli zranění kotníku.

H: Na přípravu jsme tak měli jen dva a půl týdne. Řešili jsme, jestli vůbec pojedeme, ale Lada chtěla, tak jsme jeli.

Měla jsi tam dvě vážné soupeřky. Jak vnímáš konkurenci?

L: Je to super, ale musela jsem si na to zvyknout. Dřív jsem se soustředila jen sama na svůj klid v závodě a najednou jsem věděla, že tam budou i ty soupeřky. Musela jsem se s tím vypořádat a zůstat tam pořád sama, i když soupeřky jsou na stejné úrovni jako já. Je to super, ale tlak před závodem jsem určitě cítila.

Vyrovнала jsi tam svůj osobní rekord, na MS v Budapešti jsi tedy ve formě? Jak se taková forma ladí?

L: Myslím, že jo. A jak, to je otázka na trenéra..

H: No, oba se snažíme ji načasovat, snad to vyjde. Člověk naplánuje několik měsíců dopředu přibližné schéma, které se pak upravuje, ale s tím zraněním je to trochu těžší. Jsou to ještě tři týdny a tenhle bude odpočinkový, normálně by se už trénovalo víc. Hodně dělá v tom časování i intuice. Používáme nějaké tréninkové principy, ale hodně se dává i na ten pocit, jak reaguje atlet, jak vypadá v tréninku, podle toho se upravuje.

Pojedete na MS oba? Těšíte se?

L: Určitě se těším a hodně, jenom mě pořád trápí ten kotník. Dneska jsem dostala injekci. Poběžíme i smíšenou štafetu, to je super zpestření.

H: Pojedeme oba, ale já ještě ne s akreditací trenéra. Na olympiádu už by to ale mělo dopadnout. V říjnu bude první část kurzu a v listopadu druhá. Takže pokud všechno klapne, Lada nebude zraněná, kvalifikuje se a mě vyberou jako trenéra, tak pojedeme i tam.

Jak je MS náročný závod, kolikrát běžíš?

L: Štafeta je hned první den, rozběh i finále. Druhý den ráno jsou rozběhy na 400 metrů a to znamená tři závody v pár hodinách, a pak další den je semifinále, následuje den volna a finále. Je to tříkolová soutěž, když se daří. Pro mě spíš asi dvoukolová. Konkurence je veliká. Loni na MS jsem byla sedmnáctá, takže kdybych byla lepší, bylo by to dobré.

V prosinci se opět chystáte do Afriky, je to příprava na nějaký konkrétní závod?

L: Na halovou sezonu. Ta je únor až březen, začátek dubna, a letní začíná v květnu a končí v září.

H: Atletická sezona má dvě části, halovou a letní a k tomu jsou ty přípravy.

L: Vždycky je tam jeden mezinárodní vrchol, mistrovství Evropy, světa, příští rok je olympiáda, ta je nejdůležitější.

Jednu už máš za sebou. Jaké to je účastnit se olympiády?

L: Samozřejmě super, je to sen každého sportovce. Ale zároveň i smutné, protože to bylo během covidu, bez diváků a celé to bylo takové striktní, takže jsem tu pravou atmosféru olympijských her jako takových asi nezažila. Ale samozřejmě je to neskutečné i tak. Snad bude za rok v Paříži repete a už s normální atmosférou.

Jednu už máš za sebou. Jaké to je účastnit se olympiády?

L: Samozřejmě super, je to sen každého sportovce. Ale zároveň i smutné, protože to bylo během covidu, bez diváků a celé to bylo takové striktní, takže jsem tu pravou atmosféru olympijských her jako takových asi nezažila. Ale samozřejmě je to neskutečné i tak. Snad bude za rok v Paříži repete a už s normální atmosférou.

Už máte na olympiádu v Paříži konkrétní plány přípravy?

L: Zatím hlavně sbírat body do rankingu. Pokud člověk nezaběhne ostrý kvalifikační limit, je nový systém rankingu, kdy se z pěti nejlepších závodů udělá průměr bodového umístění, a tak se dá kvalifikovat taky.

Musíš absolvovat dopingové kontroly?

L: Kontroly mám, jsem zařazená v systému, kdy se na celý rok kvartálně předem vyplňují místa, kde budeme spát, a každý den máme stanovenou jednu hodinu, kdy

můžou přijet. Později se to dá samozřejmě změnit, ale musí se předem. Když tam nebudu tu stanovenou hodinu, tak mám puntík a za tři puntíky dva roky stopku.

Nemůže se stát, že když ti není dobře, vezmeš si prášek a je z toho problém?

L: Dá se najít seznam zakázaných látek, teď už víme, co se smí a co se nesmí. Důležité je si všechno přečíst a dohledat v tom seznamu. Jen jednou, když mi bylo šestnáct, jsem si vzala paralen grip, protože jsem nevěděla, že je zakázaný a pak jsem byla nervózní.

A plány na vzdálenější budoucnost?

L: Olympiáda a dostavět dům, to doufám zase tak vzdálená budoucnost není.

Martina Filipová

Odešli z našich řad

15. 2. 2023 - Jiří Zeman 58 let bydlel na úřední adrese

14. 3. 2023 - Luboš Nový 70 let

28. 8. 2023 - Marie Šafaříková 91 let

Čest jejich památce

Kalendář akcí

30. 9.	Svoz NO a VO 10:40 a 11:30
21. 10.	Dýňobraní v hasičské zbrojnici
25. 11.	Rozsvícení vánočního stromu
16. 12.	Vánoční koncert MŠ a ZŠ
31. 12.	Silvestrovský ohňostroj

Komunitní šatník VOTOČ TO

Když před časem nesměle začínala v bohdanečské sokolovně výměnná burza – swap, jen málokdo tehdy tušil, s jakým zájmem veřejnosti se tato akce potká. Především rodiny s dětmi ze širokého okolí Bohdanečska tuto akci přivítaly a hojně ji navštěvovaly. Swap se tak stal pravidelnou neformální komunitní aktivitou a základním stavebním kamenem pro vznik současného komunitního šatníku.

MAS Bohdanečsko na tomto základu začala v letošním roce stavět. Myšlenka snadno dostupných základních potřeb pro všechny, ekologického přístupu a opětného využití oblečení vedla ke vzniku komunitního šatníku „VOTOČ TO“, který bude fungovat na stejném principu jako výše zmíněný swap, tedy „Přines – odnes – recykluj!“ To vše bez peněz.

Zkrátka votoč to, co už nepotřebuješ, ale jiným může ještě posloužit.

Díky vstřícnosti Římskokatolické farnosti v Lázních Bohdanči se nám podařilo získat prostory, kde proběhla intenzivní rekonstrukce jedné z místností. Bylo třeba nejdříve vystěhovat lety nastrádaný nábytek a pečlivě sanovat zdi. K tomu jsme přizvali odborníky. My jsme zatím vymýšleli název, celkový vzhled a smysl šatníku. Nebylo to těžké. Podpora a pomoc dobrovolníků a zájem veřejnosti nás poháněl dopředu.

Komunitní šatník bude přístupný široké veřejnosti na faře v Lázních Bohdanči od září 2023. Votáme každou středu od 9 do 11 a od 15 do 17 hodin. Stavte se podívat, votáčet. Sdílejte s námi myšlenku šetrného přístupu k přírodě i k peněženkám.

KOMUNITNÍ ŠATNÍK

VOTOČ TO

OTEVŘENO
KAŽDOU STŘEDU
9—11, 15—17 hodin
FARA
LÁZNĚ BOHDANEČ

MAS Bohdanečsko Šatník provozuje MAS Bohdanečsko, z. s.

bit.ly/VOTOC-TO
mas-bohdanecsko.cz